

Καλλιπρόη Παρρέν

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΥΠΟ

ΚΑΛΛΙΠΡΟΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

Διευθυντρίας τῆς « Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν »

ΤΟ γυναικεῖον ζήτημα ἀπασχόλησε τοὺς σοφοτέρους ἄνδρας τοῦ αἰῶνος τούτου. Ὁ μέγας Γλάδστων υἱοθέτησεν αὐτό. Ὁ ἀθάνατος Οὐγκὼ προεβίβανε τὴν ὑπὲρ τῆς αἰσίας λύσεώς του ὁδόν. Ὁ πατὴρ τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας γερουσιαστὴς Καρνὼ διὰ φλόγερόν, ἀγορεύσεων καὶ ἄρθρων του ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν. Ὁ Δουμᾶς, ὁ Michelet, ὁ Κρίσπης καὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς, ἐμόχθησαν καὶ ἡγωνίσθησαν τὸν εὐγενῆ ἐπὶ τοῦ γυναικείου ζητήματος ἀγῶνα. Μετὰ πολλὰς δὲ συζητήσεις, ἐνδοιασμοὺς, μελέτας ἠθικὰς, φιλοσοφικὰς καὶ κοινωνικὰς, ἡ λύσις αὐτοῦ ἀπεδείχθη ἐπείγουσα ὑπ' αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς,

Εἰς τὴν ἀκάθεκτον ὅθεν τῶν κοινωνικῶν νόμων δύναμιν ὀφείλεται ἡ κοινωνικὴ μεταρρύθμισις ὡς μεταβαλοῦσα ἐπαίσθητῶς τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν βίον τῆς γυναικὸς καὶ οὐχὶ εἰς νεωτερισμὸν ἀπορρέοντα ὑπὸ καίνοφανῶν θεωριῶν, τροποποιουσῶν ἀσκόπως καὶ ἀλόγως τὸ πρῶτον καθεστὼς.

Κακῶς ὅθεν ἐκλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐπιπολαίως κρινόντων τὰ πράγματα ὅτι αἱ γυναῖκες ἐπιδιώκουσι τὴν χειραφέτησίν των, ὑπεῖκουσαι ἀπλῶς εἰς ἰδέας νεωτεριστικὰς ἢ σκοποῦσαι νὰ ἀναπετάσωσι τὴν σημαίαν τῆς ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀνεξαρτησίας των, ἔνθα προσκτῆσονται ἐλευθερίας καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἢ τέλος ἵνα ἀποτινάξωσι τὸν ζυγὸν, ὑφ' ὃν αἱ κοινωνικαὶ προλήψεις ἐκράτουν αὐτὰς δεσμίας. Ἡ γυνή, τὸ τρυφερὸν καὶ εὐαίσθητον πλάσμα, ἡ παρημελημένη αὕτη καὶ τέως ἀδρανὴς δύναμις, ἐξεληοῦσα βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τῆς μηδαμινότητος, ἐν ἣ ἐκράτει αὐτὴν ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἰσχυροτέρου, ἤρξατο ἔχουσα συνείδησιν τῆς ἀξίας καὶ τοῦ προσορισμοῦ τῆς, ἤρξατο συναισθανομένη ὅτι ὁ ὕλισμὸς καὶ ὁ σκεπτικισμὸς τοῦ αἰῶνος ἡμῶν θέλει ἀναντιρρήτως ἐπενέγκει τὴν ἀποσύνθεσιν τῆς οἰκογενείας καὶ κοινωνίας, εἰ μὴ αὕτη ἐξεγερθῇ καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, διὰ τῆς ἰδίας ἐργασίας ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἰδίας προσωπικότητος, ὡς τοιαύτη δὲ ἀντιτάξῃ ἰσόρροπον ἀντιστάθμισμα ἐν τῇ διασχιλευθείσῃ ἀρμονίᾳ τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου.

Ἡ γυνή ἡ φύσει καὶ κατ' ἐξοχὴν συντηρητικὴ δὲν ἔρχεται λοιπὸν ἵνα ἀνατρέψῃ, ἀλλ' ἵνα διὰ τῆς ἰδίας δράσεως, διὰ τῆς ἰδίας ἐργασίας, διὰ τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ πνεύματι αὐτῆς ἐναποταμιευμένου ἀνεκμεταλλεύτου ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ πλούτου ρυθμίσῃ, ἰσοσταθμίσῃ, παγιώσῃ τοὺς διασχιλευθέντας κοινωνικοὺς νόμους. Ἡ γυνή εἶναι ἡ ἀποθεματικὴ δύναμις, ἣν ὁ Πλάστης ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ προορατικότητι ἀφῆκε μέχρι σήμερον ἄθικτον, ἀνέπαφον, ἄγνωστον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἄνδρα, τὸ ἕτερον ἡμῖς τῆς ἀνθρωπίνης μονάδος. Σήμερον δὲ ὅτε ἡ καταπληκτικὴ ἐξάντλησις πάσης ὀργανικῆς καὶ ἀνοργάνου δυνάμεως βλίνει πρὸς τὸ μοιραῖον τέλος, σήμερον ὅτε ἡ ὕλη κατακλύσασα πόλεις καὶ κώμας ἀπειλεῖ γενικὴν ἀποσύνθεσιν, ἡ γυνή ἐγείρεται τοῦ ληθάργου. Ἡ μέχρι τῆς χθὲς δειλὴ καὶ

ἀσθενῆς εὐρίσκει ἐν αὐτῇ τῇ φυσικῇ ἀσθενείᾳ τῆς τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἣτις πρόκειται νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐκ τοῦ σκεπτικισμοῦ καὶ τοῦ ὑλισμοῦ προαχθεῖσαν κοινωνικὴν ἀνωμαλίαν.

Ἡ δύναμις αὐτῆς ἀψηφεῖ πᾶσαν διεκδίκησιν, ὡς ἀψηφεῖ πᾶσαν ἀνάλυσιν. Εἶναι σθένος ψυχικόν, εἶναι λάμψις τοῦ πνεύματος. Δὲν ὀφείλει τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς ἰσχυροὺς μῦς καὶ νεῦρα. Δὲν ὑπόκειται ὅθεν εἰς τοὺς φυσικοὺς τῆς ἀναλύσεως ὅρους. Εἶναι πυρρὸς φαεινὸς ὀφείλων τὸ φῶς, τὴν θερμότητα καὶ τὴν δυνάμιν του εἰς φαεινὸν σπινθῆρα. Τὸν σπινθῆρα τοῦτον ἅς ἐξετάσωσιν οἱ φυσιολόγοι καὶ ἅς ἀναλύσωσιν ἂν δύνανται οἱ τῶν στοιχείων μελετηταί. Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες τὸν αἰσθανόμεθα μόνον. Τοῦτο ἀρκεῖ.

Ἡ ἐπιστήμη ἡ μεγάλη αὕτη ἀλήθεια καὶ τοι συστηματικῶς δὲν ἐνεκλιματίσθη ἔτι εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μας, πλανᾷ ἐν τοῦτοις τὸ φῶς τῆς ἐν αὐτῷ. Δι' αὐτοῦ βλέπομεν μακρὰν πολὺ μακρὰν, προαισθανόμεθα τὸν κίνδυνον καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ἀπομακρύνωμεν αὐτόν. Ἡ ἐξέγερσις λοιπὸν ἡμῶν δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξάσκησιν καὶ διεκδίκησιν τῶν πολιτικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων, δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν περιφρόνησιν καὶ καταπάτησιν τῶν ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ τὸναντίον εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ καὶ εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ σκεπτικισμοῦ διὰ τῆς ἐν ἡμῖν ἀκαταβλήτου ἠθικῆς δυνάμεως.

Οὐδόλως ἐπιλανθάνομεθα ὅτι ὡς μητέρες καὶ ὡς πολίτιδες εἴμεθα οἱ φυσικοὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας στόλοι. Τίς λοιπὸν δύναται νὰ καταμεμφθῇ ἡμῶν, ἐὰν ὑπὸ τὴν ἱεράν ταύτην ιδιότητά μας, ἐὰν εἰς ἐπίτευξιν τῶν ἐπιβαλλομένων ἡμῖν καθηκόντων, ζητῶμεν συστηματικωτέραν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν, καταφεύγωμεν ὑπὸ τὴν ἱεράν καὶ ἀπαραβίαστον σκιάν τῆς ζωοδότιδος καὶ ἀνθρωποσωτείρας ἐργασίας;

Ὡς πολίτιδες συνδεόμεθα πρὸς τὴν πατρίδα δι' ἀδιαρρήκτων δεσμῶν, ὡς λογικὰ τῆς κοινωνίας μέλη συνδεόμεθα πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ ὡς ἰδρύτριαί καὶ παραστάτιδες τῆς οἰκογενείας φέρομεν τὸ σκῆπτρον ἐν αὐτῇ. Τίνοι λοιπὸν δικαιώματι θέλουσι νὰ ἀπορφανώσωσι τὴν πατρίδα, τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν τῆς σωτηρίου καὶ εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως ἡμῶν!